

A tanquam deformes . Reformati, ut vocant illi, Euangelii fructus. Vide pleraque in loco de heresi & hereticis, iit. Hæreticorum fructus, Legatur comment. Surii hist. Genebrardi, & aliorum, qui novorum Evangelicorum ingressum & progressum literis consignarunt.

IMPII IM TEMPLA, ARAS, SACELLA,

LOCOS, ASYLA, MONASTERIA, quævis alia loca sacra, Græcis ἱερόν, dicta. Et vel

PROHIBITA, NE ÆDIFICENTUR.

ARTAXERXES, sive Cambyfes, rex Persarum, instinctu suorum qui Iudeis invadebant, & illos templo urbeque restaurata, rebellantibus affirmabant, templi inaurationem à Cyro permittam, missis literis ad Syriæ præfectos impedivit. Ex I. Esdræ 4. Iosephus lib. 11. Antiq. c. 3.

B ATTENTATA.

POLYBIUS ET DIODORUS, qui Bibliothecarum scribunt historias, narrant, Antiochum Epiphanem non solum contra Deum fecisse Judææ, sed avaritiæ sacræ accensum etiam templum Dianæ in Elimalde, quod erat diffusissimum, spoliare conatum: oppressumque à custodiis templi, & vicinis circum genibus, & quibusdam phantasiis atque erroribus verum in amentiam, ac proleptum morbo interisse: & hoc ei accidisse commemorant, quia templum Dianæ violare conatus sit. Hieron. in Danielis cap. 11.

Unus ex Barbaricis regibus in oppugnatione Constantinopolitana divinum se incensurum templum minitatus, ob blasphemiam saxo è funda missio perit. Theod. lib. 5. cap. 36.

Fures quidam monasterium Cassinense noctu ingressi, neque saccos cibis impletos tollere, neque foras iterum exire poterunt. Chronicon Cassinense.

Fures sacellum ligneum, in sepulchro Edmundi regis erectum, spoliaturi, invisibilibus loris irretiti sunt. Vincent. lib. 25. cap. 32.

GUNDERICUS, Croci successor in regno Vandalorum, cum capta Hispali in Ecclesiam quodæ Deum impias manus extenderet, à demone correptus perit, an. Christi 429. Sigebert.

Cum Anglorum regis Ricardus II. classis Emoniam insulam diripisset, ac igni vastasset, templum præsentis numine servatum est. Militem quendam narrant in templum ignem immisisse, terque flammam protæ extinctam, eumque carnem propriam mordicis absumente, menteque captum penas dedisse. H. Boetius lib. 16.

ALMANZOR rex Saracenorum Alhagibensium in Hispania bellicosus, Ecclesiam beati Jacobi in valera: sed fulgure territus, ab eo loco, ubi esse corpus Apostoli credebatur, abstinuit, quod tamen propulerat violare. Campanas minores in signum victoriæ secum tulit, & in Mezquita Cordubensi pro lampadibus collocavit. Inde idem ferè totus exercitus est consumptus: rex Asturum Veremundus ægros in montanis facile trucidavit. Et sic Almanzor coactus pæte, ad propria est reversus. Red. Tolet. lib. 4. rer. Hisp. c. 16.

D Saxones, quum in Hassio tempore Caroli Magni irrumperent, & Buriaburgi templum à divo Bonifacio consecratum exurere niterentur, cœlis subito terrore percussis, terga vertunt, domumque pavidi revertuntur. Avent. lib. 4. Annal.

Quatuor Milites, Henrico II. Imp. Gandavum oppugnante, sacellum D. Levini Holtanense, invito & prohibente sacerdote Adelberto, spoliare conantes, statim oculis privantur. Quo facto attonitus Cæsar, ad aram sancti supplex pro se & suis Deum invocavit, adiculaque amplis donis locupletavit. Iacobus Meier in Chron. Flandria.

Theron rex Hispanie citerioris, cum ad expugnandum Herculis templum, quod apud Gades est, ageretur, in structo exercitu navium, Gaditani ex adverso venerunt, proveci navibus longis, commissoque prælio, adhuc æquo Marte consistente pugna, subito in fugam versæ regis sunt naves: simulque improvviso igne correpta, conflagaverunt. Paucissimi, qui supervenerant, hostium capti, indicaverunt apparuisse sibi leones prioris Gaditanae classis superstantes: ac subito suas naves immisissis radiis, quales in Solis capite pinguntur, exu-

stas. Macrobinus lib. 1. Saturn. c. 20. ubi Herculeam & Solem eundem deum esse probate nititur.

CAMBYSES Persarum rex, cum ad Thebas Ægyptias usque pervenisset, quinquaginta millia ad Ammonios diripiendos misit, & ut oraculum Jovis Ammonis incendere præcepit. Cum igitur septem dierum itinere per arenas processissent, & inter Oasim urbem & Ammonios pranderent, validus Ausfer ingessit arenæ cumulis torum oppressit exercitum. Ipse cum reliquo exercitu contra Æthiopes Macrobios profectus, cum vix quintam itineris partem confecisset, commeatu delirius Memphis rediit. Ubi cum propter Apis apparitionem festum diem agerent Ægyptii, ratus id fieri in suam contumeliam, quasi pro rebus malè gestis ei insultarent: sacerdotes & Ægyptios feriantes interfecit, Apim vulneravit, ex quo vulnere postea contabit. Mox fratre Smerdem, & sorores germanas interfecit, dignas scelorum suorum penas luens. Herodot. lib. 2.

Perse, Xerxis ductu, ubi Delphos spoliandi animo templum celeberrimum pervenire, magna rerum mirabilia sunt equum oculis oblat. Nunquam mali demones, quorum haud dubie fuit domicilium illud, majorem hominum captum sibi oblatum videre, quam quum ea tempestate Xerxes & totum orbem, quem ille secum traheret, novæ licet superstitioni addiceret. Duo scopuli ex Parnasi vertice repente concussi, in subjectos hostes devoluti, multos subeuntem obrivere. Fulmina de caelo cum fragore dejecta, & sacra arma sua spontè è penetralibus mota, vociferatioque ex proximo Minervæ providæ templo exaudita subitam Barbaris confutationem iniecit, ut præcipites se inde, quasi furore perciti, per declivia montis egerent, in quos Delphi saxa & tela torquentes, stragem ediderunt insignem. Hiique phantasmatum ambagibus templum in violatum mansit. Trogus quatuor milia hominum Delphos venisse ait, quæ manus tota sit fulminibus fœdæque tempestate consumpta; ac tum demum palam factum, quanto major offensa est decorum quam hominum, tanto præsentiorum pœnam gravioremque sequi oportere. Sab. lib. 2. Enn. 3. ex Diod. lib. 11. & Justin. lib. 1.

EVERSA, DESTRUCTA.

VESPASIANUS Imperator, confecto bello Judaico, & templo Hierosolymitano exusto, Heliopolitani, ab Onia ante cœcxxxiii. annos exstructum, dirui iussit, ne seditionis novæ pernicacibus Judæis occasione daret. Ioseph. lib. 7. cap. 30.

Cum à Juliano Apostata Judæi potestatem accepissent templi Hierosolymitani reedificandi, pro suo erga Christianos odio Damasci duas incendere basilicas, & plures alias ut Gaza & Ascalone & Beryti, & vicinis in locis, & Alexandria: ut refert Ambrosius in epist. ad Theod. que in lib. 5. ep. 29. est.

ANDRONICUS Constantianus, Manuclis Comneni Imp. in expeditione Ægyptiaca dux, partem muri urbis Tamiati dejecit, in quo celebris ædes Dei genitricis extructa erat. Ibi narrabant cives, Virginem matrem cum ipso Iosepho fugam stitisse, cum Herodis metu in Ægyptum fugerent. Proinde Saraceni Romanos irridebant, quod æd non peperissent, in qua Christiani Deo preces offerrent, & vota exolverent, & sua mysteria peragerent. Nicet. l. 5. de reb. Man.

ORISTE Hierosolymitane Ecclesie Episcopus agere, impius Ægypti Sultanus Calyphas, ipius Episcopi avunculus, templum Hierosolymitanum solo æquavit. Tyrinus lib. 1. Sa. H. ere hist. cap. 4.

ALEXIS quidam, qui Manuclis filium se professabatur, regnumque affectabat, cum post largitorem compositionem dormire, à quodam sacerdote suo ipsius gladio jugulatus fuit. Eius caput Sebastocrator contempnitus, & havis crinibus equestris flagello discussis: Non omnino sine causa, inquit, urbes hunc hominem secute sunt. Ac is quidem suorum scelorum has graves penas dedit, tum quod Peris contra Romanos incitavit, & ex his ipsis, quotquot ad eum confluerant, populiarum suorum sanguine contaminavit: tum quod Chionis celebre templum Michaelis archiducei cœlestium copiarum utiliam, Peris in sanctissimum Dei tabernaculum introductis: nec spectare dubitavit perniculis humani generis, Christi & Sanctorum imagines calcibus variis coloris pressas aboleri, & sacros postes securibus & celibus revelli, & sacrosandam mensam profanari, & in terram absumptam. Interempto rege Sigeberto, in Galliis Ruocellens quidam Chilperici præfectus, Turones missus fuit: qui postis castris ultra Ligerim, Gunthranum regem ex templo, quo salus cau-

A in confugerat, tradi sibi petiit. Monachi missa legatione, indicare ei jubent, nulla unquam arate hæc facta esse à Christianis. Ille templi foribus intra Ligerim civitatem vi extractis, omnia illi divina & humana evertit & vastavit. Gregorius Thronensis lib. 5. Hist. cap. 4.

ZORO dux Beneventanus, Cassinense diripuit cenobium, direptum incendit, incensum solo æquavit. Nec diu superstes fuit sacrilegio, sed brevi post morte consumptus est, cui Arrigem Agilulphus iurrogavit. Sab. lib. 5. Enn. 8.

GULIELMUS Conquestor, Anglorum rex, locum quandam, qui novâ foresta dicebatur, ad viginta circiter milliaria, villis & templi evertis, in solitudinem, ac sarrarum lustra redegit. Sed Dei iudicio, filius ejus in eadem sylva à Gualterio quodam milite Franco, qui telum in prætereuntem cervum direxerat (ut Polyd. in sine lib. 10. Angl. hist. indicat. Et Ricardus ex Roberto ejusdem Conquestoris filio, qui Normannis dominabatur, nepos, dum equo celeris illic transit, ramo arboris in collum illi suffocatus est. Malmesburienfis lib. 3. cap. 48. & lib. 3. cap. 29.

Bello quod Philippus & Otto IV. de Imperio inter se gessere, Thuringia mater à Boemis Othoni militibus direpta, sedecim viros ac mulierum monasteria igni ferroque vastata. Abacta præda, nobiles Christi sponsas, sacras virgines, equorum saleris tractas alligarunt, ludibrioque habuerunt. Sacris vestibus sunt abuti, pro camilla albam, pro cingulo stolam, pro oblamye casulam in expeditione geltavere: altaris pallis equo pro velamento dederunt. Craniz. lib. 7. Sax. cap. 16.

Hussite in Boemia post Joannem Hus & Hieronymum de Praga, in Constantiensi consilio à fuga, quum clam, & contra mandatum Imperatoris inierant, retractus, & exustos, ira inflammati, omnia templa, quæ augustissima in Boemia fuerunt, ut facie omnia Europæ regna superarint, funditus evertere. Fuit inter cætera monasterium Aulæ regie, apud ripam Murtæ, quia Mosa fluvius illi jungitur, situm, in quo regum corpora condebantur, singulari excellenti. Nam præter ædem, magni & memorabilis oneris amplum dormitorium, cæteraque monachorum officinas magnificè constructas, habere circumque, qui non parvum conclusit horum, habitum vocaverunt. In hisus lateribus vetus novumque Testamentum ab initio Græcæ usque ad Apocalypsim Joannis literis majusculis in tabulis scriptum continebatur. Notis quod altius irent paulatim crecentibus, ita ut in summo usque ædificium facilius lectio præberetur. Sed hoc decus post Venceslavi mortem, Hussitarum impetus delevit. Aneas Sylvius c. 36. historia Boemia.

Ante cladem Varnensem milites Ungari in sacra Bulgæorum Græcorumque grassabantur, corumque templa veluti prophana, manu, ferroque, & igne violabant. Cyprian. PÆLEGAS rex Lapidum, & Ixionis pater, templum Delphici Apollinis incendit. Hinc ad inferos detrusus, ibidem gravissimè puniri fingitur. Virgil. lib. Æneid. 6.

XERXES rex Persarum templa omnia in Græcia incendit hoc loco: quod impiè facerent, qui Deum, cuius templum mundus univertus esset, parietibus includerent. Cicero in 2. de Legibus, & Herodotus. Templum Dindymæi Apollinis magnificè extructum, & multis ornamentis egregiè instructum evertit. Alex. ab Alex. lib. 6. cap. 2.

Perse Anactorium templum Cereris in Eleusine concremarunt. Mox cum ad Plataas victi essent à Græcis maxima clade, ne unus quidem Persarum vilis est intrasse sanum Cereris, quod ibi erat, neque circa templum occubuisse: quasi dea arce- ret eos, qui sanum suum diripissent. Herod. lib. 9.

PHILIPPUS rex Macedonum, Athenis frustra obsessis, omnem belli iram in umbras mortuorum ac deos effudit: sacras ædes, quæ passim tota Attica cum vestigio vetustatis vixebant, sepulchraque ferro & igni ab imo lubverit, omni materia, quæ in illis nobilior fuit, aut fracta, aut flammis absumpta. Cynofarges templum Herculis, gymnasium, & maximi nominis lacum incendio absumpsit. Atque per hæc ille in urbem, quam intensè oderat, ita debacillatus, in Boeotiam concessit, bello à Rom. inde petitus. Sab. lib. 6. Enn. 5.

HEROSTRATUS templum Epheciæ Dianæ toto orbe nominatissimum, & inter septem orbis miracula nominatum, incendio dedit, ut immortalitatem nominis sibi compararet.

CLEOMENES Spartanorum rex, Argi sacrum lucum incendit, & argios hostes, qui eo confugerant, illic combussit. Ipse postea cum in templo Junonis sacrificare prohiberetur, quia externus esset, sacerdotum virgines cædi curavit. Herod. lib. 6.

SVIDAS commemorat, Anagyraion quandam genium fuisse

fic à loco Attica. Anagyro cognominatum, qui senem vicinum, quod lucum suum incidisset, hunc ad modum ultus fuit. Senis concubine infanum quandam amorem immisit in illius filium: quæ cum adoleveris animum pellicere non posset, eum ultro apud patrem devit, quod seise de stupro non desisteret implere. Pater peritusus à muliere, filium è recto præcipitem dedit ac interemit. Deinde facti penitens, semetipsum laqueo præcavit. Postremò mulier seise in puteum abiecit. Hujus fabulæ citat auctorem Hieronymum in opere de Tragediarum scriptoribus. Hian proverb. Anagyrum commoves. Vide Erasmus.

Cum Cereris nemus Ericthibon quidam Thefilus excidisset, illi Ceres perpetuam famem immisit, fecitque, ne unquam posset cibo saturari. Hic filium habebat Messram nomine, veneficiorum peritissimum, quum in variis animalium formas mutata frequenter vendebat: quæ paulò post effugiens, rursum ad patrem priore forma recepta redibat, itaque pro suis viribus paternæ fami opem ferebat. Nat. Comes Myth. lib. 5. cap. 14. Postremò ad tantam redactus est famem, ut sua ipse membra corroserit. Ovidius lib. 8. Metamorph.

L. SYLLA Athenas cum Mithridate facientes obsidens, multis certaminibus: grandibus impensis conficere maturavit bellum. Nam præter reliquum apparatus, machinarum molitio decem millibus jugorum mularum, quæ occupata quotidie erant eo in munere, curabatur. Deficiente materia (nam complures machinas & suo labefactas pondere convellit contigit, & ab hostibus immisso assidue igni conflagrare) lucis iniecit manum, atque nemorosissimam inter suburbia Academicam Lyceumque denudavit. Plut. in Sylla.

ÆSCULAPIUS consecratum templo suo lucum apud Coos, à Turulio præfecto Antonii, ad naves ei faciendas, magna ex parte succium dolens: inter ipsum nefarium ministerium, devictis partibus Antonii, imperio Cæsaris morti destinatum Turulium, manifestis numinis sui viribus, in eum locum quem violaverat, traxit: effecitque, ut ibi postissimam à militibus Cæsarianis occisus, eodem exitio, & everis jam arboribus, pœnas lucret: & adhuc superantibus, impunitatem consimilis injuriæ pateret: suamque venerationem, quam apud coelentes maximam semper habebat, Deus multiplicavit. Val. Max. lib. 1. c. 2. & Laërtius. lib. 2. de Origine erroris, cap. 8.

* Vetera hæc sunt, non deunt recentia & nova ab hæreticis, nostræ, & paulo ante evolutæ aratis, patrata impietatis in hoc genere exempla. Sub titulo enim Iconomachorum, & Templi, multa ad locum præsentem illustrandum à nobis adduntur; eorumque tanta est copia, ut laborandum sit in eligendo.

HENRICUS VIII. Angliæ Rex, quamvis nec Lutheri, nec Calvinii hæresibus aut scitis ex toto forsasse adhererit; nihilominus tamen easdem penè, quibus & illi, ob causas, ab Ecclesia Catholica successione quadam se abstraxit: ut libere scilicet atque effrenatè libidinis suis indomitis frui posset, quibus veluti furis quibusdam in præceptis actus, monasteriorum, templorum, & locorum sacrationum decem milia evolutò vix ante demolitus est; & innumerales religiosos, ac Deo devotos utriusque sexus homines, nulla voti & sanctioris promissio habita cura, rejecto habitu, ab ordine & religionis instincto abstraxit, & mundi voluptatibus illecebris irretit: Ut non immeritò cecinerit non nemo:

Millia dena unus templorum sustulit annus.

Quas timeo, in panas vix satis unus eris.

Eadem spiritus & animi effrenis impotentia furiosus Calvinii, aliorumque fatina ejusdem discipulos, post abtulit, & ad similia facinora incitavit, violatis ac dirceptis templis & religiosis locis, effractis Divorum statuis, & imaginibus, &c. non in Germania & Anglia modò, sed & in Gallia, Scotia, Hibernia, Belgica, locisque aliis, factò posteriori futuro tam lamentabili, quam viventibus miserabili & calamitoso. De qua re Joannes Boetius, Hierocorum Princeps, ita cecinit:

Regis everfas vates à gentibus aras
Flevit Idææas: sed quis penetrata Divum
Sacrilæq; vastat manu, templique ruinas,
Congerietque sacram, nostri non desolat ævi?
Quis sanctos adytis ipsos efferre nepotes
Christiadam, Christi non indignetur honores?
Theatrum Crndelis atum hæretici, nostri temporis.

A reur lex, qua templi religio nulli prodesse nocenti. Lata lege factum est, ut Eutropius, cum offenderet Caesarem, confugeret sub altare: unde protractus, capite flexus est, suo ipsius consilio perditus. *Socrates in Tripartita.*

Cum natalem Domini Henricus IV. Caesar, puer adhuc, Goslarie celebraret: ad vespertinos ritus, cum sella prelati in templo collocandae essent, acris & vehemens contentio inter camerarios Hezlonis Episcopi Hildesheimensis, & Videradi Abbatis Fuldensis exorta est, quod utrique suas sellas proximè post Archiepiscopum Moguntinum collocare nitentur: ita ut templum Goslaricè praelo creuento inter Episcopum Hildesheimensem, & Abbatem Fuldensè solidatum fuerit. *Schafnaburgensis.*

PERPETUUS Patricius, qui interfecto Justiniano Imperium invasit, Tiberium Justiniani Rinotteri ex Theodora filium, à venerandis lignis crucis, & sacra mensa avulsit, instar peccatis, facibus praecisis necavit. *Cadremis.*

ULPUS Sucus, qui Efritham Canuti Danorum & Anglorum regis foretrem in uxorem astra duxit, Canuto reconciliatus, cum in convivio ebrius carmina quadam de clade, quam Danis Jarmidè intulerat, Amundi Sveonum regis auspiciis cantasset, à Canuto comprehendi, & interficij iustus, ad templum divi Lucii, quod Rochildia in praecipua veneratione habebatur, confugit, in quo, sine respectu factis locis debito, trucidatur. Ob quod facinus toti civitati à divinis officiis, & Sacramentis est interdictum, donec ipse rex, soluta ingenti pecunia summa, in gratiam offensae Ecclesiae, cujus libertatem temerè violaverat, reciperetur. *Tommas Magnus lib. 18. c. 7.*

COLOMANNUS Hungariae rex, fratrem Almuu excaecatum regnandi libidine in cenobium detrulerat. Moriens, ne Stephanum filium suum regno privaret, ejus trucidandi negotium Benedicto Both. F. commisit. Almu ad aram confugiens, ab ea tanta vi avulsus est, ut digitorum extrema cutis abtraderetur. Sacerdotum ergo manibus impius Benedictus vix elapsus, inter fugiendum quoa statim excussus, & illico mox capite interceptus est. Auxit capitale supplicium canina disceptio: quom ab insequentibus repetitè canibus, veluti à diris ultricibus, ita frustratim dilaniatus fuerit, ut ne minima quidem particula superfuisset. Quo portento, quod extemplo venit in lucem, Hungarorum animi in commiserationem Almi ac Bele filii adeo suscitati sunt, ut ni Stephanus potentia obstitisset, caecum etiam optassent. *Bonifinius lib. 5. Dec. 2.*

Non erubuit Pyrrhus, Achilles filius, Priamum senio confectum ad aram Jovis Heraei interficere. *Virgil. lib. 1. En.*

boc dicens, altaria ad ipsa trememem. Traxit, & in multo lapsa treme sanguine nati, Implicuitque comam leua, dextraque cornu scum Exulit, & lateri capulo tenus abdidit ense.

Cum Nicodromus Cnothi appellatus, quia proditorem moliebatur, & Aeginam Atheniensibus tradere volebat, ex insula pulsus esset, Aeginetarum proceres, eos, quos ceperant, ad necem exegerunt. Unde piaculum admiserit, quod nullo studio expiare poterunt, & prius ex insula sunt ejeti, quam Deum sibi propitiarent. Nam cum septingentos è plebe, quos vivos ceperant, ad necem educerent, unus eorum è vinculis elapsus, fugit ad Cerebris legifere vestibulum, cujusque cardinibus prehenfis adhaerebat. Quem illi cum avellere non possent, abicifis viri manibus ita deduxerunt, quae manus cardinibus conserte manserunt. Haec cum fecissent Aeginetae, classe LXX. navium cum Atheniensibus, qui superfuere, congressi, victi sunt. *Herod. lib. 6.*

CYTON quidam Atheniensis, Olympionices, Theagenis Megarensium tyranni gener, afflictauit tyrannidem Athenis. Simulato namque aequalium sodalicio, Olympiorum die arcem occupare conatus fuit. Id cum efficeri non potuisset, affedit simulacro Dei supplex ipse ac socii. Hos, cum Cylon incitis omnibus profugisset, illine summoverunt magistratus Nautatorum, data fide puniendi eos citra mortem. Duce destituti, omniumque rerum inopia confecti, in templum profugerit: ubi alii fame exspirarunt, alii partim abstracti ab aris, alii citra aras ipsas praenimia ira è ostio trucidati sunt. Quo accidit, ut percussores impij habitui sint, nec ipsi solum, sed eorum quoque progenies. Culpa interfectionum fuit penes Alcaemonidas, qui propterea *evaycis* dicti sunt, id est, piaculo obstricti. *Herod. lib. 5. Heralclides, Cylonis interfecto-*

rem Magaclem fuisse, testatur in *Politiis. Svidas in Pericle, & Pausan. in Achaicis, Aristoph. in Equitibus* Aliteros appellat eos, qui Cyloniani sceleros reos supplices necarunt, & violarunt templum Palladis. *In 39. d'urrtion oropou yevorivae 39. the d'is:* id est, Ajo te esse de numero Aliterorum, qui deae arce invalerunt. *Erasmus in Adag.* Id impietatis scelus Lacedaemonii, occasione quarentes belli Peloponnesiaci, expiari jubebant; quod nisi sublata illorum progenie, quorum olim id factum erat, apparet fieri non posse. Caeterum quia Pericles Atheniensis materno genere tali erat sceleris affinis, eum piaculi praetextu Athenis ejectionem iri Lacedaemonii voluissent, ut clarissimo duce excluso, tutius in Atheniensibus bellum gestori essent. Id postulat Atheniensis perbellè eluserunt, Lacedaemonios admonentes, ut & ipsi piaculum ex Tamaro tollerent, ubi Lacedaemonii fugitivos supplices ex Neptuni templo abstractos foede trucidarant: quapropter opinari sunt ingentem illum mortem terrae, cum magno sui orbis excidio, factum. Tollerent & alterum Chalcioecae Palladis, ex cuius aede Pausanias rex iam fame confectus, esset ad supplicium extrahere. *Sabell. lib. 6. Em. 3.*

Thesthalice mulieres ex amulatione, Laidem meretricem ligneis teludinis feriando, in Venere aede occiderunt, celebri conventum. Post autem nefariae Venere aedem fecerunt cum mulieres in aede caedem nefariam facere ausae essent. *Svidas in vate popum.*

Cum Achaei supplices à templo Neptuni, quod erat in urbe Helice, per vim abstractos trucidasset, ingens terrae crepitans motus, non ipsa tantum moenia, & aedificium superficem subvertit, sed ubis etiam totius aereant ita obstruit, ut ne vestigia quidem ulla posteris agnoscenda relinqueretur. Accessit & alterum ludicrousmodi cladem memorant. Maris eluvione hyeme anni Helicen totam circumque incinctam, ipsumque Neptuni lucum ita inundatione ca obrutum, ut vim summam exarent aborom cacumina. Quo factum, ut repente cum terrae motione violentissima, tum verò effusus maris aestu flagante, urbs tota cum omnium civium numero pessumierit, Olymp. cl. anno IV. *Pausan. in Achaicis.*

Lacedaemonii cum in Ilotas sevirerunt, qui supplices in templum Neptuni Asphali, id est, uti, iniqui Svidas, quod ad Tamarum est, evaserunt, Sparta tam vehementibus, tanque crebris terrae impulsibus concussa esset, ut nulla propè domus ruinae experta fuerit. Pausanias in Achaicis. Ex universa urbe quatuor solum aedificia relicta, scribit *Eliau. lib. 6. de Var. hist.*

PAUSANIAS Spartanorum rex, ob proditorem attentatam, in Palladis Calceici asylum confugit. Solus tamen omnium qui eo confugissent, imponentem mereri non potuit. Mater latere in ostio deposito, aditum muro pracludendum, & proditorum fame necandum docuit, ne vel scelus impunitum esset, vel templum deae violaretur. Cum semianimis de templo elatus esset, confestim animam efflavit. Cujus mortui corpus, cum eodem nomnuli dicerent inferri oportere, quò hii qui ad supplicium essent dati: displicuit pluribus, & procul ab eo loco infodere, quod cum nullo pacto a se ita uti jussum erat, fieri posse cernebant. Spartiatae per multum tempus ambigua sententia, quod potissimum factu opus esset, solliciti ferebantur. Consilio demum ad eam rem, qua licuit, inito, status das Pausanias aeras extruxere, quas in templo Palladis pro supplice confecerunt. *Pausan. in Atticis, & Diodorus lib. 1. & Probos in Pausania.*

Fuerant solum Metapontini, Sybaritae & Crotonitiae, communum nomine, alios tunc genus populus Italiae finibus pelle adorti, Syricque urbem ex hostibus vi captam quon forte didirerunt. L. juvenes Minervae simulacrum aequum, scelerotemque ipsius deae, suis ornamentis veltatum, inter sacras aras impiè peremerunt. Pellentia inde Crotonitiae & Metapontini aliquamdiu laborarunt, donec Delphico oraculo iusti sunt interfectionum manes muneribus placare. *Sabell. lib. 9. Em. ad. 3.*

Cum Sybari citharedes caneret in certamine, quod in honorem Junonis erat institutum, inter Sybaritas propter eum eff. orta contentio: cumque mutuo ad arma venissent, citharedes cum ipsa stola ad atam Junonis confugit. *Ine*

Al ne in isto loco quidem manus à citharedo abstinerunt. Paulo vero post videbatur in Jononis templo facturum sanguis, non secus quam ex petreni fonte. Sybaritae autem cum oraculum Delphicum consultum misissent, tale responsum accepit: *Uat:*

Cede meis mensis, manibus nam sanguis adharentes Desillansque recens, prohibet tibi limina templi. Non tibi fata canam: magis Iononis ad aram Musarum innocuum sraovisti cede ministrum. Non immortales hoc diti patientur multum. Si quis enim prudens scelerata è mente profectum Committat facinus, gravis bene prope poena sequetur. Non exorabit, neque si gens à Iove summo Duceret: ipse suo collo, collisique nepotum. Hoc laet, & generi cumulatiim damna sceratur.

Neque ultio tadata est. Cum enim adversum Crotonitias bellum gererent, subacti sunt ab illis, & civitas eorum everta est. *Eliau. lib. 3. Var. hist.*

Scibit *Heralclides Ponticus in lib. de Infirmitate:* Cum Teles tyrannidem sustulisset Sybaritae, eos qui reram fuerant participes, ante aras obruncrarunt, inter quos caedes Janonis itata conversa est, solumque sanguinis fontem emisit, ita ut omnem propinquum locum senectris ardoris obturaverint, cum timore cuperent sanguinis fluxionem. Idcirco omnes aufugerunt, motuque sunt, qui Olympiorum certamina de medio tollere conabantur; nam quo tempore agi consueverant, athletas ad sese tentabant muneribus advocare. *Atneu. lib. 12. c. 6.*

L. SYLLA proscriptio non Romae modò, sed & per omnes Italiae urbes, nullius templum Dei à caede erat inviolatum, non penates hospitales, non domus paterna: sed in sinu conjugum viri, in sinu matrum jugulabantur filii. *Plut. in Sylla.* Victim Atheniensibus, qui Mithridatis partes fovebant, Aristionem Mithridatis legatum, ex Minervae templo extractum, interfecit. Hanc ob causam phthirasi consumptus putatur. *Pausan. in Atticis.*

Auctor Dion est, Delphicum oraculum à Nerone solum ad hitum, unde sacer sele promebat spiritus, jugulatis hominibus, quin & regione Cirrhaea militibus contributa. *Calius lib. 6. c. 16. Antiq. lib.*

C Anno 1562. Hugonotte in Gallia, loco dicto Pat, septem milliaribus ab Atprela, XXV. catholici tyrannidem persecutorum fugientes, se in templum ceu ad asylum receperunt. Caeterum ab impijs immixtis facies, omnes voracibus flammis absumpti fuerunt.

* Cum Guillelmus Auliacus Princeps, Belgicae Rebellionis Archieptus, Ruremundam Geldria urbem occupasset, milites ejus in templum Christianorum intrantes, Priorem cum alijs quatuor orationi inrentum, multis vulneribus confixerunt. Ita Calvinianae improbitatis

nec sanguineam compeccere dextram Misesas veneranda loci, nec conscia cedit Religio potuit, cum Divino altaria ferro Subruit, & sacras incelsat sanguine vietas. Ex Theatro crudelitatum heret. nostri temporis.

STUPRO.

PHINEES & OPINI filii Eli pontificis Israelitarum, cum mulieribus advenis, quae pro oraculi tabernaculo Silonte excubabant religionis causa, stupra partim pretio, partim per vim inferrent: Domino praedice, à Palaestinis cum magna clade Israelitarum caedi, arca capta, Eli ipse de sella audito nuncio corruit, Phineis uxor ex partu obit. *1. Reg. 2. vs. ad 5.*

Medusa, ut ait *Pausan. in Corinth.* filia Phorci è marino monstro, à Neptuno in templo Minervae viriata est. Irata dea comam primam, propter cuius pulchritudinem Neptuno placuerat, in serpentes convertit: deinde dedit illi hanc vim, ut quicumque illam aspiceret, ferent lapides. Eam postea interfecit Perseus. *N. Comes lib. 7. Mythol. c. 11.*

ATALANTA Schenei filia, corporis viribus & celeritate pedum viros superans, prior fugita aprum Calydonium percussit, ut ait *Eliau.* Victa ab Hippomene curis, malis tribus Heperidium colligendis retardata, in templo Magnae matris nulla habita deo reverentia, cum Hippomene victore concubuit. Hippomenes in leonem, ipsa in leonem conversa est. *N. Comes lib. 2. cap. 8. ex lib. 10. Metam. Ovidii.*

Capta Troja, quoniam Ajax Oliae, Locrus, Calfan. *L. B. Theatr. vite Human. Tom. IV.*

dram Priami filiam satidicam in Minervae sano compresserat, in mari Aegeo fulminatus cum suis perit. *Diäys lib. 5. & 6.*

Tarentini unam Japygum civitatem Carbinam exciderunt, ex qua pueros, virgines mulierisque vigentes congregantes, in sacra Carbinarum septa ponentes, nuda omnibus corpora per diem conspicienda praebuerit: atque quicumque volebat, velut in infelicem gregem infliret, pro desiderijs potebatur omnium forma congregatorum, omnibus spectantibus deis, ac iis praecipue, quos illi minime rebantur. Ita verò rem eam nomen gravius tulit, ut omnes eos Tarentinos, qui erant in Carbina, illegitimaeque perpetrarant, fulmine percussisset: atque ad haec usque tempora consuetudo permansit in Tarento, ut quotquot exceperint eorum, qui Japygiam mitebantur, tot columnas singulae familiae ante fores constituerint, in quibus neque mortuos lugent, quo tempore perierunt, neque legitimas exequias perfolvunt, sed Jovi Catebatae sacrificant. *Athen. lib. 12. c. 17.*

ATTACTES Persa, Selt praefectus in Helleponto, cum in Eleante templum Protefilii supris profanasset, à Xanthippo Ariphronis F. Atheniensium duce vivus captus, siptiquae affixus est. *Herod. lib. 7.*

Tenentibus Aroem, Antheam & Messatim Jonibus, in domo quadam sacra fuit arca, & aedes Diane, cognomento Triclarie. Huic quatuor annis festos dies agitabant, & scilicet nium facebant Jones. Sacerdotum penes virginem erat, usque dum illa nuberet. Accidisse autem ajunt, ut cum hoc fungeretur sacerdotio virgo eximia admodum forma, Cometho nomine, ejus amore Melanippus caperetur, adolescens cum caeteris laudibus, tum verò corporis forma aequalium suorum longè praestantissimus. Hic cum amore sibi mano puellam devinxisset, uxorem eam à pare sibi poposcit. At nihil vel à suis, vel à puellae parentibus impetrare potuit. Clam ergo in ipsa Dianae aede juvenes congressi, cupiditatem suam expleverunt, ac sepibus deinde templo aequè ac thalamo gemali abuti sunt. Atque illi quidem brevi morbo consumpti impietatis poenas Dianae dederit. Conlequa verò est ex lexi numinis ira, summa terrae sterilitas, & miseranda hominum lues. Indicavit tandem Delphici oraculi vox, Melanippi & Comethus libidinem tantae calamitatis causam fuisse: & simul Dianam placari posse docuit, si quatuor annis virgo & puer, qui forma essent praestantissima, deae maclarentur. Cum interim itaque fieri institutum fuisset, ex eo fluvius, qui Triclarie Dianae templum praeterlabitur, Amelichus, quod est, ac si limitem dixeris, est appellatus: Nam ante sine illo fuit nomine. Sacri tam immanis eum memorant sinem fuisset: Quod cum ex Delphici Apollinis oraculo cognovissent, à peregrino aliquando rege peregrinum item Deum importatum iri; ac tum demum destituros humana hostia facere: illo capto, in divisione praede Eurypiilo Evamoniis filio arca oborto, in qua inclusum fuerat Liberi patris signum, quod à Vulcano fabricatum putabant: dono verò à Jove Dardano datum. De ea arca duplex sermo proditur: alii enim ab Aenea in fugam jam se conjicentem relictam, alii à Cassandra dedita opera abjectam dixerit, cum scirent illam magno Graecorum alicui, qui eam forte sustulisset, malo futuram. Arca Eurypiilus aperta, statim in simulacrum confexit, mentis impos est factus, ut raro admodum ratione uteretur. Itaque non in Thefsalam suae cursum navigationis direxit, sed cum Cirrhiam per Cirrhaeum signum applicuisset, oraculum, quanam ratione fortis illo morbo liberari posset, consuluit. Responsum ei reddidit, ut quo in loco homines offenderet externo ritu sacrum facientes, ibi arcam expositam dedicaret, & ipse sedem ibidem suam statueret. Delatus inde venit Aroem Eurypiilus, cum in litore descenderet, forte in illud incidit tempus, quo ad Triclariae aram puer & virgo propè erant, ut maclarentur. Atque illi quidem haud magno negotio sacrum illud animadverit cum oraculi voce congruere.

Rediit & incolis in memoriam, cum regem, quem ante nunquam viderant, & arcam simul conspexissent, quod jam pridem & ipsis praedictum fuerat. Ac, quod res erat, illa arca Dei cusipiam signum contineri suspicari sicut. Hic rei fortuitus eventus Eurypiilum infamia, sacri infamia oppidanos liberavit, & fluvius mutato nomine, Meilichus, quod mitem significat, caepus est appellati. *Pausan. in Achaicis.*

Tyrannus sacerdos Alexandrinus, ob profanatum stupro templum punitur. *Eusebius lib. 11. c. 25.*

Scribunt historiographi, tota arce Atheniensis arceri canes solere, quod praecipue hoc animal inerat in aperto. At Demetrius *Bb 2. At Deme-*

A trius Poliorcetes in ipsius penetralibus Minervæ cum cortis confuevit, & urbanas matronas stupravit complures. Plut. in ejus vita.

CIBIS VETITIS.

CLEON, Jovis Abretaniæ sacerdos, latro insignis, in monte Olympe, cum ab Antonio ad Caesarem defecisset, pro latrone principis habitum gessit: postea Comanorum sacerdotium in Ponto accepit. Ad quod cum venisset, intra mensem obiit, ex nimia crapula morbo correptus. In eo fano prohibitus erat fuisse: sed Cleon latronum more consuetudinem prævaricatus est, atque idcirco creditus ita decessisse. Strabo lib. 12.

ANIMALIBUS IMPURIS.

GENERICUS princeps Vandalarum, quum Carthaginem cepisset, omnem opes interfecit civibus in jus suum verteret, animam ad Ecclesiarum spoliationem adiecit: quas sacris vasibus exinantis, & sacerdotum administratione privatas, equorum suorum fecit stabula. Ravifius ex Vito.

THRASIMUNDUS Vandalarum rex, Christianorum templa jumentis profanavit, & à Mauris magna strage victus occubuit. Procop. lib. 3. de bello Vand. Evagrius lib. 4. c. 16.

FACIA est deductio Hierosolymorum Saladino Aegypto, secunda Octobris die, anno XXIX. postquam Christianorum fuerat. Migraturi Christiani, cum supellectilibus, quam singuli humeris ferrent, Heraclium patriarcham & Clerum, facti agmine, sunt secuti: & pars Antiochiam, pars Tyrum aut Alexandriam petiit. Saladinus Hierosolytam ingressus, campanarum primùm turbis eiecit, in sanctis basilicis stabulari: sed templum Salomonis conservavit: quod priusquam ingrederetur, aqua rosacea abluat. Manserunt Hierosolymis Christiani Asia oriundi non parva multitudo, Soriani, Armenii, Jacobitæ, Georgiani & Græci. Blond. lib. 6. Dec. 2.

ALFONSUS VII. Aragoniæ rex bellicosus, in rebus tamè divinis negligentior, sapiens equos in Ecclesiis, velut in stabulis, habebat. Ideoque (ut fertur) cum Pragam oppugnaret, anno regni sui XX. iudicio Dei repente occisus, nec mortuus nec vivus apparuit, absque liberis, anno M. CXXVI. T. ara. pha de regibus Hispan.

CAROLO rege Sicilia, qua à Petro Aragonum rege exutus fuerat, Gerandam obsessit, Galli templum divi Philippi, in quo sancti Narcissi corpus multis celebratum miraculis servabatur, profanarunt, & equos in altibus velut in præcipibus aluerunt. Itaque grandium miscalum varique coloris agmen Gallos impetens, aculeis non secus ac gladiis occidebat. Multis proinde malis oppressi, de victoria desperantes, à civitate iam capta discesserunt, & in itinere passim catervatimque concederunt. Carolus langore confectus, lætica delatus, apud Ampurias defecit. Marm. lib. 11. rerum Hispanicarum.

STERCORE.

IN eodè Apollinis cacasse præstiterit, proverbio circumtortur. Cum quidam Apollinem contemneret, & in ejus fano ventrem exoneraret: Pifistratus id facinus capite sanxit. Cum verò id edictum rideret, idque plures faceret magis de industria, custodes constituit. Qui cum quandam deprehendissent, eum vincitum iussit in vita flagris caedi, præcone proclamante: Iste verberibus caesus interficietur, quòd edictum contempsit. Que res ita movit Athenienses, ut si qui postea male tractarentur, aut delicti alicujus penas darent, hoc dicto uterentur. Svidas.

JULIANUS, Juliano Imp. avunculus, Antiochiæ sacram mensam Christianorum lotio profanaverat: & Euzojo Episcopo, qui eum objurgabat, alamp inpererat. Perit inde volu. T. Theodoritus lib. 3. c. 13. Sozom. lib. 8. cap. 8. cum quoque phitiaz cruciatum fuisse testatur.

Quidam Antiochenus, qui sub Juliano Antiochiæ sacram altare comminaret, in inguine orta putredine, turpissimo mortis genere impietatis suæ penas dedit. Nicephorus lib. 10. cap. 29. hist. Eccles.

HABUALAS Saracenorum princeps, ex templo Christianorum fecit sterquilina. Ivo in chronico, & Blondus Dec. 2. lib. 11.

ASPECTU, INGRESSU PROFANO.

Captis à Cn. Pompejo Hierosolymis, læsa est non medio-

criter templi religio, humanis antehac nec vestigijs penetrati, E nec oculis: Introgessit enim illud Pompejus, & una cum eo non pauci alii, & inspecterunt, quæ nefas est videre, nisi solis sacerdotibus. Tamen cum intus essent ex auro mensa & candelabrum & pocula, & odoramentorum magna copia, præterea in thesauris sacre pecunie circiter talentorum duo millia, nihil horum præ pietate attigit: sed hic quoque sui similibus fuit, & nihil commisit indignum cæteris virtutibus. Sequenti verò die iussit purgare templum æditis, & insulariis legitimis sacrificijs, pontificum Hiercano reddidit, tum præter alia ipsius officia, tum quia tota regione habitantibus Judæis auctor fuit, ne arma pro Aristobolo sumerent. Josephus lib. 14. cap. 8. Antig.

Narrat Henricus Erpbordensis c. 49. anno XXVI. Imperii Anastasi, Karilophum miraculis clarum visisse, qui nunquam mulieres aspiceret voluerit: & precibus à Deo impetravit, ut à monasterio ipsius mulieres arcerentur. Accidit igitur, ut mulier quædam Gunda nomine, abscissa coma, induta virili habitu, monasterium ingrediens, & interiora domus curiosè scrutans, subito visu privaretur, & à satana agitata, sanguinem per os evomeret.

Gregorius dialogorum lib. 1. cap. 2. Francos invasisse monasterium Libertini scribit, ut aurum, quo abundare dicebatur, aufertent. Verùm ipso orante, cæcitate percussos, speque sua frustratos, recedere coactos esse.

In Creta fertur antrum apibus sacrum, in quo fabulantur Jovem à Rhea editum parvum: & vel Deum vel hominem quemquam præterire, est religio. Certo autem cujusque anni tempore, plurimum cernitur ex anetro effulgens pars: ferique id fabulantur, tum, cum sanguis de Jovis partu esset-vellet. Obtinere speluncam eam sacre apes, Jovis nutrices. Hoc antrum intrare ausi sunt Lajus, Colocous, & Cerbenus, & Agolius, quampurimis mellis exhaudenti causa: & corporibus undique are obtectis, mel apum hauerunt, Jovisque viderunt canubula. Tum & æs circa eorum ruptum est corpora: & Jupiter innotuit, fulmenque intendit: sed cum Paræ ac fas inhiuberunt, quòd fas non esset, eo loco quemquam mori. Ergo Jupiter eos omnes in avium natum transiit: ab hisque sunt genera avium, quæ Lajus, Colocous (id est, graculi) Cerbenus, & Agolii vocantur: futque boni auspicii: & præ aliis verbi, quòd prædicant perficiunt, ut quòd Jovis sanguinem viderunt. Antonius Liberalis in Metamorphosis.

In Lycæo monte Arcadiæ are effi Lycæi Jovis, quòd hominibus non est accessus. Si quis loci religiose contempta introjerit, necesse omnino est eum intra annum è vita excedere. Mirum est etiam quòd ajunt, tam homines quam bestias, quæ forè intra ejus loci ambitum se immiserint, nullas è corporibus suis umbras reddere: Ac fas quidem venator illic fugientes non consequitur, sed foris confisus, nullam sanè umbram ab ejus corpore mitti animadvertit. Ea certè anni parte, qua Cancer Solem gestat, Syenæ, quæ Æthiopiæ urbs est, nullæ è corporibus umbræ est ostendunt; verùm in Lycæo hoc nulla non anni parte contingit.

In monte Hælio propè Mantineam templum fuit Neptuni equestris, quernis tabulis à Trophonio & Agamede extractum, non obicis alicuius oppositum, sed læneo dumtaxat funiculo obtento, cui occulta vis ad homines arcedens inerat, ab aditu prohibens. In hoc templum nullus unquam intravit, præter Ægyptum Arcadiæ regem: qui filo conicisso, ubi primum templum intravit, marinæ aquæ è sacris cætebris erumpentis vi subita obsecratus, neque nullo post ipso oppressus est fato. Adrianus Imp. cum illud redificaret, speculatoris adhibuit inter fabros, ne quis aut intra vetus templum apiceret, aut ruderis ex eo quidquam sineret aliò transportari. Ibi-dem.

In Cerynæ oppido Achajæ Eumenidum sanum est: deductum ab Oreste tradunt. Hoc si quis vel cade, vel quovis accessit aut impietatis genere pollutus intravit, spectandi causa, statim eum mente capis direntioribus exagitatum credere. Quare omnibus etiam aliò contententibus, templi aditu interdicitum. Deorum signa è ligno, modica magnitudine elaborata. Pausan. in Achajis.

MILTIADES Cimonis F. parva ad Marathonem victoria, Paris, qui tirieml Peronis J. veravit, diu obsecrit. Tandem à Timo muliere sacerdote Cereris Thestorophoræ persuasus, noctu maceriam transiit, ut nescio quid in templo moveret (in quod tamen nulli virorum i gredi licebat) verum horrore præoccupatus, eademque via reverfus, de maceria desilens, sequitur

A femur fregit. Athenas inde re infecta rediens, à Xantippo Arthonius F. accusatus, quòd populum pecunia emunxisset, sub specie expeditionis contra Paris: vix tandem populi intervenit, ne capite plecteretur, obtinuit, multa L. talentorum indicta. Ipse ex feroribus ulcere perit. Cimon filius multam exsolvit. Et hanc penam myfiorum violatorum perfoluisse putatur. Herod. lib. 6.

Ex Peris, de Xerxis copiis, qui duce Mardonio in Bœotia stativa habuerunt, quæ pars in Cabyronum Thebanorum Cererem colentium sanum intravit non dubitavit, vel ingentis prædæ allecti cupiditate, vel potius ad numinis contemptum, infamia omnes correpti, partim se in mare abjecere, partim de prærupis rupibus præcipites dederunt. Cum Alexander superatis prælo Thebanis, urbem & agrum igni ferroque pervalsisset, qui è Macedonibus intra sanum Cabyronum irruerunt, omnes aut fulminibus, aut è cælo missis ignibus exanimati sunt. Pausan. in Bœoticis.

CADAVERIBUS, OSSIBUS, CARNIBUS MORTUORUM.

In festo azymorum quòd Pascha vocant, mos erat Hierosolymitanis sacerdotibus post mediam noctem aperire templi januas. Post Archelai relegationem quampurimum apertæ sunt. Samaritani quidam clam ingressi Hierosolyma, speraverunt os sua humana per porticus & per totum templum: quo factum est, ut posthac sacerdotibus solito diligentiores custodias agerent. Josephus lib. 13. cap. 2.

Saracenus quidam, ut Christianorum persecutionem augetet, cane mortuo in templum Mahumetianum Hierosolymis injecto, id facinus Christianis imputavit.

¶ Vide Tit. Mammeciani persecutores Christianorum. Consultatur etiam locus de Sacriligio.

IMPII IN SACRIFICIA, SACRA.

VEL OBITA.

QUÆ NON OPORDET.

CAIN filius Adam, cum de terra frugibus Deo munus libavit, utputa decimas, non autem primitias frugum: Abel autem frater, qui opilio erat, de pecorum suorum primitiis, & maximè optimis Domino obtulit: Deus reprobavit Abel pietatem, à Cain avarum ronuus non reprobavit. Gen. 4.

Babylonem Mesopotamiæ urbem habitavit Cleinias, vir diis clatus ac opulentus: bonum, asinorum oviumque dives. Hunc mirum in modum dilexerunt Apollo ac Diana: sæpe cum istis diis venit ad templum Apollinis, quòd est apud Hyperboreos, videntes ei asinos immolari. Reverfus Babylonem, intendit ipse quoque Hyperboreico ritu Apollini sacrificare: Asinorumque magno numero victimas ad aram constituit. Supervenit Apollo, mortemque se ei illaturum minatus est, nisi hoc abstineret sacrificio: & pro more capras sibi, boves ovesque offerret: ita enim se asinorum gaudere immolatione, si ea fiat in Hyperboreis. His minis tertius Cleinias, asinos ab altari adfluxit, libensque suis auditum sermonem exposuit. Erant ei ex Harpa uxore filii tres, Lycius, Orygius & Harpasus, ac filia Artemiche. Orygius & Artemiche cum Cleinide obediendum Deo pronuciabant. Sed Harpasus & Lycius vi solitis asinorum vinculis, eos ad aram compulerunt. Ibi Apollo in verbum egit asinos, ita ut Cleinias & liberos famulorumque mordicis aggrederentur. Harpam & Harpasum Neptunus in aves non mutatis nominibus convertit. Cleinias factus est Hypfleetes. Lycius in corvum album abijt: deinde tamen Apollinis nuptias factus est caruleus, cum primus de Coronide Philægiæ filia iudicium detulisset, eam Alycone esse nuptam. Artemiche piphinx facta est, avis diis hominibusque grata: Orygius ægithallus, quòd parti persequisset pro asinis capras Apollini immolare. An. Liberalis ex Bæi Ornithozonia, & Simmia Rhodia.

A QUIBUS NON OPORDET.

AARONIS filii Nadab & Abiu sacerdotes, cum in iustis Dominum ignem alienum coram Domino libarent, profectus à Dominis conspectu ignis eos exanimavit. Levit. 10.

AZARIAS Judæorum rex, cum ipse in ædem Dei ad suffendum cum thuribulo ingressus esset, leptra correptus, penas profanatam templi dedit. 2. Paralip. 23.

SATURNINUS, Gorgoneus insularum presbyter, propter crimen à presbyteratu dejectus, nihilominus facta faciebat. Eum produxit B. T. beat. vite Human. Tom. 17.

inde D. Gregorius Pp. perpetuè excommunicatio à Venenatio Episcopo Lunensi subijci, nec nisi in die obitus sui ad facram synaxin admitti præcepit. lib. 4. epist. 39.

Cum Potitii sacrorum Herculis ritum, quem pro dono gentium eorum ab ipso assignatum, velut hereditarium obtinuerant, auctore Appio Claudio censore, ad humile servorum ministerium transullissent, omnes qui erant numero supra XXX. puberes, intra annum extincti sunt: nomenque Potitium in XII. familiis divisum, propè interit: Appius verò luminibus captus est. Valerius Maximus lib. 1. c. 2. Livius lib. 2. Decad. 3. Plinius lib. 9. c. 1. Macrobius lib. 3. Saturn. Fenestella cap. 2. de Rom. sacer. Sabellicus lib. 6. Ennead. 4. Lactantius lib. 2. de Origine errorum c. 8.

QUOMODO NON OPORDET.

NEMPE.

Negligenter facta, frequentata.

BENEDICTUS Abbas, cum Fratrem quandam à diabolo illud audisset, ejus vicem dolens, ad monasterium, ubi in habitabat, accessit: viditque ipsum ab Æthiopo puero extra Ecclesiam per vestem trahi, dum ceteri fratres psallere crepescerent. Insecutus ergo eum, atque increpans, virga percussit: & ipse nullam postea ejusmodi mentis infirmitatem passus, cum aliis in oratione perseveravit. Marulus lib. 5. c. 7. Sabellicus lib. 10. c. 3.

HERCULES Jolao nepoti templum magnificum erexit, & in eo facta multa instituit. Quòd si à solitis defecerent sacris incolæ, mutescant prorsus: turfus verò si ex more proficerent, in pristinam sanitatem restituantur. Alex. ab Alex. lib. 2. cap. 14.

Cum Minos rex, Neptunum minoribus quam decebat honoribus affecisset, iratus Deustaurum Cretenibus immisit.

Symphalus fluvius in Arcadia lacum efficit, & terram per cuniculum subiens in Argolico fe demum agro profert, ibique mutato nomine pro Symphalo Erastinus vocatur. Pausanias tempore hoc miraculum contigit. Cum Symphalia Diana soleme sacrum ab Arcadibus indulgentius omni ex parte factum esset, ac in primis patris ritus prætermissi: lucus repente supra eam cavernam conruit, quam subter Symphalum annis meatus. Obiepto igitur ostio aqua refluxens, latè omnem campum hauri minis stadium CCC. perpetuo stagno occupavit. Forè ita accidit, ut venator cervam fugientem persequens, cum illa se in ejus paludis cœnum abjecisset, animi impetu concitatus, per aquam natans eam utgere non prius desierit, quam idem hiatus & feram & venatorem absumperit: mox & stagnantem aquam, anni via patefacta, consecutam, ac totam paludem uno die siccitam tradunt. Sacrum Dianæ apparatus & magnificentius factum. Pausanias in Arcadicis.

Simulata, per ludum obita.

MICHAEL Imp. Theophilus Imp. F. nefarios adolescentes alabat, à quibus ad mala omnia inflammabatur. Ii pontificum sibi habitum sumebant, & incruentam victimam se immolare simulabant, ipso etiam Michæle in eo cœtu versante: ludum minime ludicum, sed horrendum potius ludentes, & aceto ac sinapi in vasis aureis & gemmatis temperato eam potionem sodalibus & collusibus suis impertiebant. Zonaras, & Cedrenus. Hæc impia consuetudo in octava generali Synodo Constantinopolitana damnata & abrogata fuit.

Olum Canon Missæ palam & alta voce decantabatur. At Vigilius Papa statuit, ut non nisi in loco sacratto, in vestibus saceratis, & voce submissa. Contigit semel, ut Pastores in campo ridiculos, super lapidem pane positò, recitarent verba Canonis, quibus sit substansiantio: atque ita repente ante se viderunt carnem humanam cruentam, statimque divinitus percussit interierunt. Herm. Gigas.

ALCIADES Atheniensis, non solum dux inclutus, sed in dicendo eloquentissimus, quum Cererem & arcana mysteria violasset, in iudicio accusatus & condemnatus est. Plur. in ejus vita.

NEGLECTA, NULLA.

GENEUS Calydoniæ rex, in Ætolia in magna frumenti copia, cum cæteris diis, sola Diana neglecta (cui tamen primitiæ omnium, quæ è terra nascuntur, ex more debebantur) sacrificasset: irata dea Calydonium aprum ingenti magnitudine.

A clebrem, ad vastandam late regionem propinquam immisit. *Diodorus lib. 4. cap. 2. [Idem narratur sub nomine Arantii Hydruntis.]*

CYANIPPUS Syraculanus, quod Baccho sacra facere neglexerit, irato Deo in tantam ebrietatem incurrit, ut occurrentem in tenebris filium Cyanem, quanquam reluctantem, violaret. Ea vero annulum sortatorum furcipiens, nutrici commendavit, ut violatoris indicium esset. Postmodum vero quum gravis pellentia urbem invassisset, ob tam crudele perpetratum facinus, ex Pytheo delatum est oraculum, ut impietatis auctor liberatoribus diis immolaretur. Conscia igitur rerum Cyane, trachum capillis patrem mactavit, ut deos iratos placaret. *Dioscorus lib. 2. rerum Sicularum, & Plur. c. 28. Parallela.* Cum quodam tempore sederet cum suis discipulis Pherecydes Syrus, tum ala multa de propria sapientia jactavit, tum precipue illud, quoddam etiam nulli Deo rem sacram faceret, nihil jucundius neque tristius vitam ageret, quam qui hecatombas sacrificarent. *Alianus lib. 4. Var. hist.*

CONTEMPTA, SPRETA, IRRISA,

NON CULTA.

B In pago ditonis Magdeburgensis (Cranzius Halberstadtensem habet) Colbecka, anno Domini M. XII. Otho perduxit cum XV. viris & tribus foeminis in cimiterio D. Magni ante Missarum solemniam, profanas cantiones vociferari, & ichoreas ducere, in vigilia Natalis Domini nocturna cepit. Qui cum focus, propter contumacem perseverantiam, a presbytero Roberto, ut circuis iste annalis esset, illis imprecantibus, excommunicatus, totum annum in saltu & cantu perseveravit; sic ut neque pluvia, frigus, calor, sitis, fames, lassitudo eos afficeret, neque vestimenta eorum contererentur: ipsi ad femora ulque in terram demeritis. Quidam sororem suam ex chorea trahere nisus, brachium ipsi evulsit, quae anno revolutum cum duobus aliis exspiravit; reliqui omnes tribus noctibus continue dormierunt: quorum alii postera die obierunt, alii vero tremore membrorum testimonium rei acta perhibuerunt. Liberati autem sunt precibus Episcoporum Colonienfis, Moguntini, Hildeshemensis, & aliorum piorum. *Vincencius lib. 2. c. 10. ex Guilelmo: Herman, Schedelius, Cranzius in Saxonia lib. 4. c. 33. Chronicon Saxoniae, Nanclevus Volun. 2. Gener. 34. Vide item patris immutatis infra §. Choreis, Tit. Impii in dies Festos.*

Cum Clementis summi Pontificis tempore in urbe Trajanae juvenes, puellae, viri, foeminae, choreas ducebant in ponte frequentes, Sacramentum mysticum seferiebatur. Illi cum in furore peregrinos saltarent, repente fracto ponte, ferè CC. homines perierunt. *Cranzius lib. 8. cap. 39. Metrop.*

Seclestum Brachii senioris (cui factio sale aspersum videatur) verbum fuit: conquerente cum eo quodam Martini V. Pontificis nomine, quod dixisset, se Pontificem summum eò reddeturum, ut Missam nummo qui grossus dicitur, cantatus esset: respondit Brachius: Mirari se, quod id de se Pontifex crederet, qui non modo nummum grossum pro una Missa, sed ne minutum quidem assem pro X. Missis daturus esset. Impia vox, manifestum atheismum prae se ferens. *Fulg. lib. 9. c. 11.*

GLAVCUS Sisyphi filius, qui apud Pontiam regnavit, sacra Veneris spernens, ab equibus suis, quibus ad curram utebatur, dilaceratus est. *Servius apud Virgil. lib. 3. Georg.*

D Cum Lemniae mulieres Veneris sacrificia sprevisissent, dea irritata tantum faetorem illis immisit, ut à suis maritis contempterentur. Marii cum bellum adversus Thraces per id tempus inciperent, spualique captivas inde abduccerent, ac proprias uxores aspernentur, mulieres unanimi consilio viros omnes per noctem cum captivis trucidarunt. Veritate inde ne cum filii adoleviscent, patrum injurias ulciscerentur, illos etiam ad unum obruncarunt, atque univertum virile genus de medio sublulerunt. *N. Comes Mythol. lib. 4. cap. 13.*

Cum multa impudica facinora Oegiorum Baei in simulatione committerentur, Pentheus Agaves & Echionis filius, rex Thebanorum, conatus est ea evetere. At Bacchas in Pardales Baeus mutavit, Pentheum in taurum, qui fuit ab illis unguibus dilectus. *N. Comes lib. 5. cap. 13.*

BACCHO dicatum poema est simul & celebratas Phallophorum (qui phallos ferens eundo cantabat) rhyphalli vero ebriorum persona & coronati stantes pronuntiabant proprietate quod in oppido Burtie, cui nomen erat *Edasipus*, Pegaeus quidam in vicinia deluli Athenas una cum Liberti patris signo. Quod populus eum segnitus accepisset, ejus contemptio-

nis poenas dedit: Corruptae namque sunt morbo pudoris partes. Multis ergo frustra tentatis remediis, ex oraculo patris hoc est, percutas, atque in earum fastigio coactum genitale tum publice, tum privatis in adibus exeretunt. Simile quiddam legitimus in historia Palaestina. *Scaliger lib. 2. Poetice, cap. 10.* Nimirum religio talis, in qua impium quam piium esse multò sit praestabilis.

IMPEDITA, INTERMISSA.

Monachus quidam Corbejenfis, cujus fidei sacra vestes commisit erant, Meinverco Padebornensi Episcopo sacra facturo, ornatum promere detreclabat: Vvalone enim Abbate suum paulò ante prater meritum dignitate exueat. Tum Episcopus: Reddes, inquit, rationem Altissimo pro omisso hodierno officio. Nec multò post subitanea morte periit monachus. *Cranzius lib. 4. Metrop.*

HIRCANUS pontifex Aetae regis Arabum copiis instructus, Aristobulum fratrem regem Judaeorum in templo obsidebat. Supervenit Pascha, in quo festo mos est multis Deum honorare sacrificiis, Quibus quia carebant obfessi, rogarunt suos tribules, ut accepta quantum postulerent pecunia, victimarum copiam sibi facerent. Illis vero pactis mille drachmas in singula capita, & representari sibi jubentibus, Aristobulus & sacerdotibus libenter id fecerunt, & per funem à muro demiserunt pretium. At illi accepta pecunia, non reddiderunt victimas: sed eò progressi sunt impietatis, ut non servata fide hominibus, Deum etiam fraudarent debitis honoribus. Sacerdotes autem, quibus per pactorum speciem illudum fuit, oraverunt Deum, ut poenas de tribulibus suis sumeret: nec dilata est vindicta; sed inundatio vehemens immixta fecit per totam eam regionem magnam vastationem fructuum, ita ut tritici modius veniret drachmis quindecim. *Iosephus lib. 1. cap. 3. Antia.*

FLAMINIO, quod secundo Punico bello consul Latinas non indixisset, neque sacrum in Albaro fecisset, sed lixè modo sine more sine auspiciis ad exercitum profectus esset, diem fuit, & haud multò post, publica clade expulsum: iisquid ad Thrasymenum, quum inconstituta audacia in hostes irrasset, depulsi & dispersi copias, totoque exercitu profugis, & nefanda caede afflictis, pratermissis sacri poenas dedit. *Alex. lib. 5. c. 7.*

Cannensis clade Romæ nunciata, lucus ad eò totam urbem complevit, ut sacrum Cereris fit eo anno intermissum, quoniam lugentes religione prohiberentur. Et haec quidem Livius Valerius auctor est, ne in tanta quidem civitatis consuetudine id sacrum interpolatum. Satis constat XXX. diebus publico decreto finitum, ne ob eam causam cetera sacra publica privatave delerentur. *Sabel. lib. 2. Ann. 5.*

CONSPECTA AB INDIGENIS,

PROFANIS.

PENTHEUS rex Thebanorum, cum Liberum patrem multis contumeliis vexaret, & alta insolenter faceret, postremo etiam ut feminatum opera sacra specularetur, ad Cytheronem profectus, in arborem ascendit, atque inde omnia conspicit. Quod cum Bacchae animadvertissent, impetu facto viventes eum lacerarunt, ac membrata disperserunt. *Pausanias in Corinthiaca.*

In Phociae ad Titheoram Idis templum est religioe sanctissimum eorum omnium, quotuncque Graeci Aegyptiae deae consecratur: Neque enim ad id penetrare accessus est aliis, quam quos Isis ipsa per fomionum via sibi prae ceteris electos advocaverit. Idis Titheorae binæ celebrantur quotannis novodiae, vere scilicet & autumno. In festos tabernaculi erigunt ex arundine & alia foruita quavis materia. Postremo tertio die, qui ad eam mercatore convenere, emunt mactantia, Pomeridiani jam horis ad sacra animam adiungunt. Immolant lautiores, boves & cervos: tenuiores, anctes & meagreides aves. Impuras hostias, suem & capram ducunt. Ac jam intra adytum sacris receptis, qui sunt foris, tabernis exitibus properè abeunt. Hominem aliquid a sum prosumum, cum egressa esset jam pyra incendi, prae curiositate & confidentia ingreditur autem. Ac sibi illum vitium videre Lemurum plena omnia. Reverentiam tamen Titheoram, cum qua viderat, cuncta enarrasset, statim animam efflavit. *Pausanias in Phociacis.*

EVULGATA.

A **THEOPHETES** Phalietis, quod quædam Hebraeorum sacra in tragedia prodere voluisset, luminibus capus est: & vix tandem multorum dierum supplicatione, & precibus Deum tantum maximum placare potuit. *Iosephus lib. 2. Antia. Aristaeas, & Eusebius.*

THEOPHOMUS cum è facris Hebraeorum libris, quædam suis scriptis inferre voluisset, mente motus fuit diebus triginta, & per intervalla insanie, precibus Deum placavit, facile conjiciens, quæ morbi causa esset: atque etiam in somnis admonitus, se hac idè pati, quod fuisset circa res divinas curiosior, eaque voluisset profertè profanis hominibus. Hac Demetrius Phalaratus Ptolemæo Philadelpho affirmavit, interroganti, cur Graecorum nullus de Judaeorum sacris aliquid scripisset. *Iosephus lib. 12. cap. 2. Antia.*

ANDROCYDUS Atheniensis orator vnius, cum Glauco aliquando designatus fuit ad ferendum viginti navium classe Corycoris, quibus bellum erat cum Corinthiis, suspettus. Post insultatus impietatis, quasi ipse quoque signa mutisset, & sacra Cereris profanasset (ex eo quod prior vita fuisset protervitas, ac comeffabundus, quoddem unum ex Cereris signis fregisset: ac delatus, cum feruum nollet ad quaestionem postulantibus accusatoribus dedere, infamis fuisset, ac de crimine secundo, de quo iterum est postulatus, esset suspectus.) Id factum est non multò postquam missa in Siciliam classis fuit. Nam submissis Athenas à Corinthiis Leontini quidam & Segestani, quibus privatim Atheniensis auxilia mittere decreverant, nocte sena, que in foro erant (ut tradit Cratippus) truncaverunt. Ibi in iter ceteros nomen ejus delatum est, & quòd etiam sacra Cereris profanasset. Idèd vocatus in iudicium, evasit hac lege, ut hujus culpae affines degeret. Qui eam in rem omni studio incumbens, factorum violatoris erit: in quibus parentem quoque suum denunciavit, convincitque alios omnes rei capitalis damnavit: patrem tamen quamvis jam vincium eripuit, multum eum ostendens recipi commendaturum. Nec fellit eos: Complures enim pecuniam publicam evertisse, aliasque fraudes admisisse, coarguit, qua de causa noxae exemptus fuit. *Plutarchus in vita Androcycidis.*

C **ORPHEUM** quidam fulminatum tradunt, quòd intiorum arcana profanis hominibus tradidisset. *Pausan. in Boeoticis.*

ARISTAGORAS Melius dithyrambeus, Eleusiniis iniitibus vulgatis, omnium maxime impus judicatus fuit: & ab eo Melios ob impietatem criminantur. Nomen hoc & de blasphemis usurpatur. *Suidas.*

DIAGORAS Melius, Atheniensium factorum arcana mytheria (qua non licebat profanis divulgare) omnibus detexit. Propertea Atheniensis eum in exilium pepulit, talento proposito, si quis hominem comperit occidisset.

NUMENIUM philosophum memoriae proditum est, offensus numen sensit, quòd sua interpretatione sacra Eleusina in vulgus dilisset. *Calvis. l. 7. cap. 1. Antia. Lelt.*

M. ATTILIIUS vir Sibyllinos libros profanavit, Petronio Sabinò homini profano & plebejo eos describendis concedens. Idèdque partidarum veterè supplicio damnatus est, culco nimirum infutus, & in mare abiectus.

AD USUS ILLICITOS ADHIBITA.

D **ISRAELITAE** victi à Palaestinis sub Heli pontifice, arcam federis Silante arcefferunt, quo ipsos ab hostium defenderet injuria. At longè majori strage victi sunt, casis eorum 34. milibus, capta auct, Ophni & Phinees Heli filius interfectis. Heli nuncio audito, à sela delapsus cervicem fregit: nurus illius, uxor Phinees, in partu interit. *1. Regum 4.*

Mulier quædam infamis, in solemnitate Paschae apud castrum, quod Mons aureus dicitur, cum ore corpus Domini perciperet, integrum domi suæ arcua inclusit. Eam cum forte aliquandò post quidam ejus amator aperuisset, hostiam Dominiq. corporis in carnis & sanguinis effigiem transmutatam invenit, anno Domini 1181. *Sigeberthi continuator.*

Coloniensis quidam patre natus Judæo, sed converso, cum in Paschali festivitatis corpus Domini perciperet, integrum illud ore, nescio ad quos usus, secum seferabat domum. At divinitus ille territus, in cimiterio ipsum terræ mandavit. Supervenit fortè Sacerdos, ac quid agatur explorans, fossa aperta, infans formam reperit. Quem cum ad Ecclesiam *L. B. T. beat. viri. Human. Tom. IV.*

deportare sefinaeret, in tenues abiit auras. *Trihemius in E. Hirsflug. Chronico.*

IGNOMINIOSE TRACTATA.

OPTATUS narrat lib. 2. contra Parmenianum. Donatistas in persequutione Orthodoxorum sub Valente justisse, Eucharistiam Orthodoxi Episcopi canibus fandi: sed eos canes in rabiem verios, dominos suos dilanasse.

Salutis anno 1290. in Parisorum urbe quidam Judæus, per inopem mulierculam, cui vestem, quam ab ea oppigneratam habebat, se gratis restitutum promiserat, Christianam hostiam in Paschate affecutus, cum accenso igne in sartagine vellet asfare: ut perplexit eam non mutare formam, nec colorem, gladio eam pupugit; ex qua confestim sanguis manavit. Re autem detecta, supervenientibus Christianis, hostia in loco ei dicato restituta, Judæi domus in templum conversata est, quae etiam nunc Salvatoris Bullientis nomine compellatur, ubi hostia gladiique etiam nunc ostenduntur. *Fulgos. lib. 1. cap. 6.*

In Cracone Vandalorum ditiosis oppidulo, effraclis Ecclesiae foribus Judæi furati sunt sacras causa infirmorum hostias. Quædam punctioibus torserunt, alias scissuris lacerarunt in contumeliam Christi: ceteras conculcaerunt & sparserunt in publico itinere, ut Christianorum etiam pedibus calcarentur. Senlere primi Sacerdotes furtum, & quid suspicaretur, non habuerunt. Detulere rem majoribus in oppido: perlata est ad Gustrovense capitulum. Clerus indicio jejunio postulavit à Deo revelari, surrenne argentum, an Sacramentum invitasset. Quum deserteret res ad Joannem principem, cepit statim suspicari quod erat, justique rapit Judæos ad quaestionem. Passi crimen, decerta confcis. Hostiae quæruntur in arena, crebescunt miracula, fit populorum concursus, ex votis hominum exstruitur capella. Judæi exquisitis supplicis fracti, rotis necantur. *Cranz. lib. 3. Vand. c. 7.*

Non multò post sub annum 1330. in Gustrou Judæa mulier ad Christum conversâ, obviam habitit in vico Judæam, germani filij conjugem Eleazari. Ea invitabat conversam in domum suam. At illa: Deum, inquit, meum timeo: Idèd me retraxi à communionè Judaica. Stomachata Judæa respondit: Quia pro facinore & flagitio exclusa es à synagoga, ad Christianos te contulisti, ut laxius luxurieris. Tum illa: Meministi, quum hostiam à Christiana muliere coemptam purgeres in synagoga, astante me, & velut infantis vagientem audiente? Terruit me injuria, movit me rei miraculum: ut procius fugerem à vobis in Ecclesiam, affecuta misericordiam cum baptisate. Audivere nonnulli verba mulierum, Joannes princeps Judæos adhibitis quaestionibus examinavit. Neuter fexus, nulla ætas crimen lateri voluit. Mulier ex fuga retracta, que venderat, coram Rege confessa est crimen vitam depræcata. At ille justit eam exuri. Tum missis militibus ad principem gentis Eleazarum, inquit, ut reddita hostia servet se ac gentem suam, suscepro baptisate. Ille respondit: Numquam se contra veritatem didicim, etiam si ignominiosè libiac suis fit moriendum. Uxor Joannis interpellat conjugem ejusdem, ut virum emoliret. At ille exclamat: Constantis esto mea Methilda: pro veritate morientes in sinu Abrahae voluimus. Pyra ingente extructa, ut praesenti supplicio terris detegeret facinus, cum nemo illorum moveretur: ceteris in **H** ignem projectis, data fuit vitæ optio Eleazaro veritatem patienti. Ille verò sicis oculis uxorem in ignem injici sustulens, cum se contra veritatem loqui non posse diceret, exultus est. Constantia ea suspensionem Joanni iniecit, ne forte conversa fraude in commentum cepisset. Necem igitur illi simul & Sacerdoti interminatus est; nisi hostia illa reperiretur; Innocentium Judæorum mortem expiandam esse. Mulier fiducia plena, jejunio & oratione seles confirmans, consularibus viris comitantibus, in fratris synagoga multum quaesitam reperit, vitro teclam, peplo involutam hostiam, quatuor locis cruentam. Advocatur clerus, pulsanur campana, in laudes Christi ora laxantur. Capella in loco inventionis de oblationibus accurrentium erigitur, ecclesiastica stipendia fundantur, ad concinendas Deo laudes. Permansit capella in annum tertium post quingentos ac mille: tum enim conflagrante oppido ab igne fulguris, cum Ecclesia parochiali deperit, in vigilia Apolloniorum Petri ac Pauli. *Cranz. ibidem.*

Parisenfis quædam oppigneraverat Judæo vestem. Cum redimere non posset, hostiam quam Paschate proximo sumptura esset, illi pollicetur. Judæus acceptam hostiam lebetura esset, illi pollicetur. Judæus acceptam hostiam lebetura esset, illi pollicetur. *Bb 4. fer.*